C/2024/1947

7.3.2024

Erään viinialan nimityksen tuote-eritelmän vakiomuutoksen hyväksymistä koskevan tiedonannon julkaiseminen (komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/33 17 artiklan 2 ja 3 kohta)

(C/2024/1947)

Tämä tiedonanto julkaistaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/33 ([1]) 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

VAKIOMUUTOKSEN HYVÄKSYNNÄN TIEDOKSI ANTAMINEN

”Vaucluse”

PGI-FR-A1209-AM02

Tiedonannon päivämäärä: 7.12.2023

HYVÄKSYTTYJEN MUUTOSTEN KUVAUS JA PERUSTELUT

1. **Tuotos**

Tuote-eritelmän I luvun VI kohdassa ”Tuotos” puna- ja roseeviinien enimmäistuotosta on vähennetty 120 hehtolitrasta hehtaarilta 100 hehtolitraan hehtaarilta.

Tarkoituksena on ottaa huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset alueen viinintuotantoon. Eritelmässä vahvistetut enimmäistuotokset eivät enää vastaa viljelyalueilla saatavia satoja, jotka ovat pienentyneet kuivuuden vaikutusten vuoksi. Kuivuus on yksi useimmin toistuvista ilmastonmuutoksen seurauksista asianomaisella alueella Ranskan kaakkoisosassa. Laatutason säilyttämiseksi tuottajaryhmä on halunnut mukauttaa viiniköynnösten tuotoksen vastaamaan todellista tilannetta alueella.

Tämä tuotoksen muutos vaikuttaa yhtenäisen asiakirjan kohtaan ”Viininvalmistusmenetelmät – Enimmäistuotokset”.

2. **Valvontaviranomainen**

Tuote-eritelmän III lukua on muutettu kohdan ”Valvontaviranomainen” yksinkertaistamiseksi tarkentamalla, että tuote-eritelmän noudattamista valvotaan hyväksytyn valvontasuunnitelman pohjalta. Valvontaa suorittaa INAO:n valtuuttama kolmas osapuoli, joka on antanut takeet pätevyydestä, puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta.

Tämä yksinkertaistaminen ei vaikuta yhtenäiseen asiakirjaan.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

1. **Nimi (nimet)**

”Vaucluse”

2. **Maantieteellisen merkinnän tyyppi:**

SMM – suojattu maantieteellinen merkintä

3. **Rypäletuotteiden luokat**

1. Viini

4. **Viinin/viinien kuvaus**

Viinien aistinvaraisten ja analyyttisten ominaisuuksien kuvaus

([1]) EUVL L 9, 11.1.2019, s. 2.

LYHYT KIRJALLINEN KUVAUS

Suojattua maantieteellistä merkintää ”Vaucluse” käytetään hiilihapottomista puna-, rosee- ja valkoviineistä.

Punaviinit on valmistettu eri rypälelajikkeiden sekoituksista. Lajikkeet Grenache N, Syrah N, Merlot N ja myös Cabernet-Sauvignon N ovat näiden viinien perusrypälelajikkeita. Yhteisenä nimittäjänä näissä rypäleissä maistuvat tummien hedelmien, mausteiden, nahan ja karvaan suklaan vivahteet ja mahdollisesti pippuriset aromit. Niiden väri vaihtelee syvän rubiininpunaisesta granaatinpunaiseen violetein häivähdyksin.

Roseeviinien väri on yleensä vaalea lohenpunainen, ja Grenache N:n tai Cinsault N:n kaltaiset rypälelajikkeet tuovat viineihin punaisten hedelmien aromeja.

Valkoviinien intensiteetti ja mineraalisuus sekä omenan ja lehmuksen maku ovat peräisin Chardonnay B -lajikkeesta. Viinit ovat väriltään vaaleankeltaisia, ja niissä on häivähdys vihreää tai säihkyvän kirkasta kultaa.

Maantieteellisellä merkinnällä ”Vaucluse” suojattujen viinien todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia, ja niiden kokonaisalkoholipitoisuus (raja-arvo), kokonaishappopitoisuus, haihtuvien happojen pitoisuus ja kokonaisrikkipitoisuus ovat unionin sääntelyn mukaisia.

Yleiset analyyttiset ominaisuudet	
Kokonaisalkoholipitoisuus enintään (til-%)	
Todellinen alkoholipitoisuus vähintään (til-%)	9
Vähimmäishappopitoisuus	milliekvivalenttia/litra
Haihtuvien happojen pitoisuus enintään (milliekvivalenttia/litra)	
Kokonaisrikkidioksidipitoisuus enintään (mg/l)	

5. **Viininvalmistusmenetelmät**

5.1. *Erityiset viininvalmistusmenetelmät*

1.

Erityinen viininvalmistusmenetelmä

Viininvalmistusmenetelmien osalta viinien on täytettävä unionin tasolla ja Ranskan maatalous- ja merikalastuslaissa säädetyt velvoitteet.

5.2. *Enimmäistuotokset*

1. Valkoviinien tuotos

120 hehtolitraa hehtaaria kohden

2. Puna- ja roseeviinien tuotos

100 hehtolitraa hehtaaria kohden

6. **Rajattu maantieteellinen alue**

Maantieteellisellä merkinnällä ”Vaucluse” varustettujen viinien rypäleiden korjuu, viiniytys ja valmistaminen tapahtuvat Vauclusen departementissa.

7. **Viininvalmistuksessa käytettävä(t) rypälelajike (-lajikkeet)**

Abondant B

Abouriou B

Alicante Henri Bouschet N

Aligoté B

Alphonse Lavallée N

Altesse B

Aléatico N

Aramon N

Aramon blanc B

Aramon gris G

Aranel B

Arbane B

Arinarnoa N

Arriloba B

Arrouya N

Arrufiac B - Arrufiat

Artaban N

Assyrtiko B

Aubin B

Aubin vert B

Aubun N - Murescola

Auxerrois B

Bachet N

Barbaroux Rs

Baroque B

Biancu Gentile B

Blanc Dame B

Bouchalès N

Bouillet N

Bouquettraube B

Bourboulenc B - Doucillon blanc

Brachet N - Braquet

Brun Fourca N

Brun argenté N - Vaccarèse

Béclan N - Petit Béclan

Béquignol N

Cabernet blanc B

Cabernet cortis N

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

Caladoc N

Calitor N

Camaralet B

Carcajolo N

Carcajolo blanc B

Cardinal Rg

Carignan N

Carignan blanc B

Carmenère N

Castets N

Chardonnay B

Chasan B

Chasselas B

Chasselas rose Rs

Chatus N

Chenanson N

Chenin B

Cinsaut N - Cinsault

Clairette B

Clairette rose Rs

Clarin B

Claverie B

Codivarta B

Colombard B

Corbeau N - Douce noire

Cot N - Malbec

Counoise N

Courbu B - Gros Courbu

Courbu noir N

Couston N

Crouchen B - Cruchen

César N

Danlas B

Duras N

Durif N

Egiodola N

Ekigaïna N

Elbling B

Etraire de la Dui N

Feunate N

Floreal B

Folignan B

Folle blanche B

Franc noir de Haute-Saône N

Fuella nera N

Furmint B

Gamaret

Gamay Fréaux N

Gamay N

Gamay de Bouze N

Gamay de Chaudenay N

Ganson N

Gascon N

Genovèse B

Gewurztraminer Rs

Goldriesling B

Gouget N

Graisse B

Gramon N

Grassen N - Grassenc

Grenache N

Grenache blanc B

Grenache gris G

Gringet B

Grolleau N

Grolleau gris G

Gros Manseng B

Gros vert B

Jacquère B

Joubertin

Jurançon blanc B

Jurançon noir N - Dame noire

Knipperlé B

Lauzet B

Len de l'El B - Loin de l'Oeil

Liliorila B

Listan B - Palomino

Lival N

Lledoner pelut N

Macabeu B - Macabeo

Mancin N

Manseng noir N

Marsanne B

Marselan N

Mauzac B

Mauzac rose Rs

Mayorquin B

Melon B

Merlot N

Merlot blanc B

Meslier Saint-François B - Gros Meslier

Meunier N

Milgranet N

Molette B

Mollard N

Monarch N

Mondeuse N

Mondeuse blanche B

Monerac N

Montils B

Morrastel N - Minustellu, Graciano

Mourvaison N

Mourvèdre N - Monastrell

Mouyssaguès

Muresconu N - Morescono

Muscadelle B

Muscardin N

Muscaris B

Muscat Ottonel B - Muscat, Moscato

Muscat cendré B - Muscat, Moscato

Muscat d'Alexandrie B - Muscat, Moscato

Muscat de Hambourg N - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains blancs B - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains roses Rs - Muscat, Moscato

Muscat à petits grains rouges Rg - Muscat, Moscato

Mérille N

Müller-Thurgau B

Nebbiolo N

Nielluccio N - Nielluciu

Noir Fleurien N

Négret de Banhars N

Négrette N

Ondenc B

Orbois B

Pagadebiti B

Pascal B

Perdea B

Persan N

Petit Courbu B

Petit Manseng B

Petit Meslier B

Petit Verdot N

Picardan B - Araignan

Pineau d'Aunis N

Pinot blanc B

Pinot gris G

Pinot noir N

Pinotage N

Piquepoul blanc B

Piquepoul gris G

Piquepoul noir N

Plant de Brunel N

Plant droit N - Espanenc

Portan N

Portugais bleu N

Poulsard N - Ploussard

Prior N

Prunelard N

Précoce Bousquet B

Précoce de Malingre B

Raffiat de Moncade B

Ribol N

Riesling B

Riminèse B

Rivairenc N - Aspiran noir

Rivairenc blanc B - Aspiran blanc

Rivairenc gris G - Aspiran gris

Romorantin B - Danery

Rosé du Var Rs

Roublot B

Roussanne B

Roussette d'Ayze B

Sacy B

Saint Côme B

Saint-Macaire N

Saint-Pierre doré B

Sauvignon B - Sauvignon blanc

Sauvignon gris G - Fié gris

Savagnin blanc B

Savagnin rose Rs

Sciaccarello N

Segalin N

Select B

Semebat N

Semillon B

Servanin N

Soreli B

Souvignier gris Rs

Sylvaner B

Syrah N - Shiraz

Tannat N

Tempranillo N

Terret blanc B

Terret gris G

Terret noir N

Tibouren N

Tourbat B

Tressot N

Trousseau N

Téoulier N

Ugni blanc B

Valdiguié N

Velteliner rouge précoce Rs

Verdejo B

Verdesse B

Vermentino B - Rolle

Vidoc N

Viognier B

Voltis B

Xinomavro N

8. **Yhteyden/yhteyksien kuvaus**

8.1. *Maantieteellisen alueen erityisyys*

Suojattu maantieteellinen merkintä ”Vaucluse” on saanut nimensä Rhônen eteläosassa joen vasemmalla rannalla sijaitsevalta Vauclusen departementilta, joka kuuluu Ranskan kaakkoisosassa olevaan Provence-Alpes-Côte d'Azurin alueeseen. Alue rajautuu seuraaviin departementteihin: Gard (lännessä), Ardèche (luoteessa), Drôme (pohjoisessa), Alpes-de-Haute-Provence (idässä), Var (sijaitsee lähietäisyydellä) ja Bouches-du-Rhône (etelässä).

Suurin osa Vauclusen departementin hallinnollisista rajoista on syntynyt luonnollisesti: lännessä aluetta rajaa Rhônejoki (Bollènen kaupungista pohjoisessa Durancejoen yhtymäkohtaan etelässä), idässä Calavonjoki sekä Toulourencjoki ja Aiguesjoki pohjoisessa. Muilta osin rajat on piirretty tai niillä on historiallinen alkuperä (esimerkiksi Valréasin kantoni on Vauclusen departementtia rajaavan Drômen departementin sisällä oleva ”vauclusilainen” erillisalue).

Vauclusen departementin alueilla esiintyy kahta hyvin erilaista luontotyyppiä: tasankoja ja niitä ympäröiviä vuoristoja.

Suurin osa tasangoista (jotka kattavat noin 45 prosenttia departementista) sijaitsee alueen läntisessä osassa. Merkittävin tasankoalue sijaitsee Comtat Venaissinin maakunnassa ja kattaa myös Rhônen tulvatasangon, Orangen kunnan tasangot ja Durancejoen alajuoksulla sijaitsevien laaksoalueiden tulvatasangot. Alueeseen kuuluu myös useita haarautumia, kuten Durancejoen tulvatasanko (Cavaillonista Pont-de-Mirabeauhon) ja Calavonjoen laakson tulvatasanko (joen alajuoksulla Beaumettes'n kunnassa) sekä Aigues- ja Ouvèzejokien keskijuoksujen laaksoissa sijaitsevat tulvatasangot.

Vauclusen departementin pinnanmuotoja hallitsee pohjois- ja koillisosassa Mont-Ventoux'n vuori (1 909 m), joka on yksi länsi-itälinjalla kulkevista harjanteista. Tämän ”majesteetin” etelärinteitä jatkavat Albionin ja Saint-Christolin tasangot (korkeus 600–1 200 m), ja sitä rajaa etelässä Vauclusen vuorijono (huippu: 1 256 m). Eteläisintä aluetta hallitsee Luberon-vuori (huippu 1 125 m), joka sijaitsee Aptin altaan eteläosassa.

Tasankojen ja vuorten yhtymäkohdissa on usein kallioisia muodostelmia, jotka kohoavat tasankoalueilta ja korostavat topografisia kontrasteja. Merkittävin esimerkki tästä on Suzetten vuoristoon kuuluva Dentelles de Montmirail (korkeus keskimäärin 500 m).

Geologisesti aluetta hallitsee sedimenttipohjainen maaperä, joka on kerrostunut triaskauden ja kvartäärikauden välisenä aikana. Poikkeuksena tästä on pieni alue (Luberonilla), jolla esiintyy tuliperäistä emäksistä magmakiveä, lherzoliittiä.

Departementissa on kaksi suurta, toisistaan selkeästi eroavaa geologista aluetta: Rhônen jokilaaksossa on tasankoja ja idässä Provencen subalpiinisia alueita, kuten Mont-Ventoux'n ja Luren vuori, Albionin ja Saint-Christolin ylängöt, Vauclusen vuoret ja Luberonin vuoristo. Rhônen jokilaakson voimakkaat mistral-tuulet suojaavat kasveja härmältä ja lehtihomeelta. Aluetta hallitsevat Rhônen, Durancen alajuoksun ja näiden jokien sivujokien (Lez, Aigues, Ouvèze, Sorgues ja Calavon) uudet ja vanhat tulva-alueet. Subalpiininen alueen maa-aines koostuu pääasiassa paksusta kalkkikivien kerrostumasta, johon kuuluu yksi morfologiselta, tektoniselta ja hydrogeologiselta kannalta merkittävä faasi, alaliitukauden kalkkikivi. Tämä Provencen subalpiininen alue suojaa viiniköynnöksiä vedenpuutteelta ja saa aikaan hyödyllisiä lämpötilanvaihteluja.

Maantieteellisen sijaintinsa vuoksi Vauclusen departementtiin vaikuttaa kolme neljästä Ranskan pääilmastotyypistä: alueen eteläisessä osassa vallitsee Välimeren ilmasto, koillisosassa vuoristoilmasto (Vauclusen vuoret ja Baronniesin vuoristo) ja luoteessa osittainen puolimannerilmasto. Välimeren ilmasto, joka on näistä ilmastotyypeistä selkeästi hallitsevin, hillitsee muiden ilmastotyyppien vaikutusta ja takaa viiniköynnösten tehokkaan pölyyntymisen.

Auringonpaisteen keskimääräinen vuotuinen määrä on suuri. Vuotuiset sateet jakautuvat epätasaisesti ja keskittyvät suurimmaksi osaksi syksyyn ja talveen. Mistral-tuulella on tässä ilmastossa tärkeä merkitys. Tuuli puhaltaa pohjoisesta kylmänä ja kuivana, ja sen puuskittainen nopeus on usein lähes 100 km/h. Tuulen ansiosta marjojen pitoisuudet lisääntyvät niiden kypsyessä ja alueella vallitsevat optimaaliset olosuhteet sienitautien torjumiseksi koko kasvukauden ajan.

8.2. *Tuotteen erityisyys*

Maantieteellisellä merkinnällä ”Vaucluse” suojatun viinin sadonkorjuumääräksi ilmoitettiin 2000-luvun alussa noin 200 000 hehtolitraa. Tästä määrästä 40 000–45 000 hehtolitralle on mahdollista osoittaa maininta ”Principauté d'Orange” (Orangen piirikunta) ja 5 000–6 000 hehtolitralle maininta ”Aigues”.

Departementin viininviljelykulttuuri on edelleen vahvasti sidoksissa tummien viinirypäleiden tuotantoon ja punaviinien valmistukseen. Tämä näkyy seuraavassa keskimääräisessä jakaumassa: 45–50 % tuotannosta on punaviinejä, 30–35 % roseeviinejä ja 15–20 % valkoviinejä.

Maantieteellisellä merkinnällä suojatut viinit valmistetaan erilaisista rypälelajikkeista, ja näin ollen niissä on monia erilaisia aromeja:

— lajikkeet Cinsault N, Clairette B ja Bourboulenc B ovat syntyneet Ranskan Välimeren alueen viinitarhoilla,

— lajikkeet Grenaches B ja N, Carignan N ja Mourvèdre N ovat peräisin Iberian niemimaalta,

— lajikkeet Syrah N, Viognier B ja (pinta-alan puolesta) vähäisissä määrin Roussanne B sekä Marsanne B ovat peräisin Dauphinén puolelta,

— lajike Ugni B, jonka todennäköisin alkuperä on Toscana.

Tuottajat ovat kuitenkin toivoneet rypälelajikkeiden monipuolistamista, ja tässä myös onnistuneet, ottamalla 1980-luvulta alkaen käyttöön uusia lajikkeita, joista suurin osa on maailmanmarkkinoilla ”tunnustettuja”. Näitä ovat Cabernet-Sauvignon N, Merlot N, Chardonnay B ja Sauvignon B mutta myös Vermentino B sekä uudemmat sekoitelajikkeet, kuten Chasan B, Marselan N ja Caladoc N, joilla on yhtä kiinnostavia ominaispiirteitä. Myös punaisia lajikkeita, kuten Merlot N:ää ja Cabernet-Sauvignon N:ää, voidaan käyttää tukemaan viinin rakennetta silloin, kun viiniä ei valmisteta yksinomaan tietyn rypälelajikkeen viiniksi.

Roseeviineissä käytetään yhä enemmän hyvin lyhyitä maserointeja tai jopa suoraa puristamista, jotta niistä saadaan yhä hailakamman sävyisiä.

Tuottajat tarjoavat myös erilaisia rypälelajikeviinejä lajikkeista Cabernet-Sauvignon N, Merlot N, Caladoc N, Marselan N, Chardonnay B, Roussanne B ja Viognier B.

Lajikkeet Grenache N, Syrah N, Merlot N ja myös Cabernet-Sauvignon N ovat punaviinien perusrypälelajikkeita. Yhteisenä nimittäjänä näissä rypäleissä maistuvat tummien hedelmien, mausteiden, nahan ja karvaan suklaan vivahteet ja mahdollisesti pippuriset aromit.

Roseeviineissä Grenache N:n tai Cinsault N:n kaltaiset rypälelajikkeet tuovat viineihin punaisten hedelmien aromeja.

Valkoviinien intensiteetti ja mineraalisuus sekä omenan ja lehmuksen maku ovat peräisin Chardonnay B -lajikkeesta.

8.3. *Syy-seuraussuhde maantieteellisen alueen erityisluonteen ja tuotteen erityisluonteen välillä*

Yli puolet Vauclusen kylistä elää viininviljelystä, mikä johtuu siitä, että viininviljelijöillä on vahva sidos maahan, olipa se rekisteröity alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä suojattujen viinien valmistusalueeksi. Viininviljelijät ovat vuosien mittaan pystyneet monipuolistamaan tuotteitaan ikiaikaisen taitotietonsa pohjalta. Merkittävä osa Vauclusen alueen viinintuotannosta on varattu maantieteellisellä merkinnällä suojatuille viineille, joille on syntynyt alueelle kehittyneen matkailun myötä vahva paikallinen kysyntä. Departementti on tunnettu sekä alkuperänimityksellä suojatuista viineistään että maantieteellisellä merkinnällä suojatuista viineistään, jotka tunnetaan niiden aromaattisesta monimuotoisuudesta. Maantieteellisellä merkinnällä suojattujen viinien tuotantoa harjoitetaan pääasiassa Luberonin ja Ventoux'n alkuperänimitysalueiden sydämessä.

Maaperä, johon viiniköynnökset on istutettu, on hyvin lämmin ja kuivuudeltaan optimaalinen, ja sen ansiosta alueella voidaan tuottaa laadukkaita viinirypäleitä.

Alueen viinitarhat hyötyvät myös monipuolisista ilmastovaikutuksista, joiden ansiosta viinit ovat rakenteeltaan tasapainoisia ja vahvan aromaattisia. Välimeren ilmastolle tyypillinen voimakas auringonpaiste kesäisin ja runsas valoisuus takaavat sen, että rypäleet kypsyvät ja aromiaineiden esiaineet kehittyvät rypäleisiin tehokkaasti. Läheiset ylänköalueet tuovat lämpötiloihin merkittäviä vaihteluita öisin ja päivisin, minkä ansiosta rypäleiden polyfenolit kehittyvät hitaasti ja alueella tuotetut viinit ovat näin ollen raikkaita ja hedelmäisiä. Tuuli kuivattaa aluetta ja suojaa tällä tavoin rypäleitä sienitaudeilta.

Maineikkaimmat viinit palkitaan vuosittain alueellisissa ja valtakunnallisissa kilpailuissa, kuten Concours général agricole -kilpailussa (neljä kulta- ja viisi hopeamitalia vuonna 2014). Vauclusen SMM-viinit on huomioitu kansallisella tasolla Hachetten viinioppaassa (55 valikoitua viiniä, 2 Coup de Cœur -palkintoa, 1 kolmen tähden viini, 2 kahden tähden viiniä ja 30 yhden tähden viiniä vuonna 2013) ja kansainvälisellä tasolla Wine Advocate Parker -lehdessä (4 viinille Decanter-maininta, vuosikerta 2007) sekä Bettane & Desseauven oppaassa.

Maantieteellisellä merkinnällä suojattujen viinien tuotanto pohjaa perinteisiin ja taitotietoon, joita hallitsevat viininvalmistajat, jotka haluavat – ja joiden täytyy välttämättä – tarjota monipuolinen, markkinoiden kaikkia tarpeita vastaava viinivalikoima.

9. **Olennaiset lisäedellytykset (pakkaaminen, merkinnät, muut vaatimukset)**

Oikeudellinen kehys:

Kansallinen lainsäädäntö

Lisäedellytyksen tyyppi:

Tuotantoa rajatulla maantieteellisellä alueella koskeva poikkeus

Edellytyksen kuvaus:

Välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue, joka määritellään suojattuun maantieteelliseen merkintään ”Vaucluse” oikeutettujen viinien viiniyttämistä ja valmistusta koskevan poikkeuksen mukaisesti, muodostuu maantieteellisen alueen (Vauclusen departementin) reuna-alueella olevista hallintopiireistä seuraavasti:

pohjoisessa Drômen departementtiin rajoittuva Nyonsin hallintopiiri,

idässä Alpes-de-Haute-Provencen departementtiin rajoittuva Forcalquierin hallintopiiri,

idässä Varin departementtiin rajoittuva Brignolesin hallintopiiri,

etelässä Bouches-du-Rhônen departementtiin rajoittuvat Arlesin ja Aix-en-Provencen hallintopiirit,

lännessä Gardin departementtiin rajoittuva Nîmesin hallintopiiri,

luoteessa Ardèchen departementtiin rajoittuva Privasin hallintopiiri.

Oikeudellinen kehys:

Kansallinen lainsäädäntö

Lisäedellytyksen tyyppi:

Merkintöjä koskevat lisämääräykset

Edellytyksen kuvaus:

Suojattua maantieteellistä merkintää ”Vaucluse” voidaan täydentää

yhden tai useamman viiniköynnöslajikkeen nimellä,

merkinnällä ”varhainen” tai ”uusi”,

seuraavien pienempien maantieteellisten yksiköiden nimillä eritelmässä vahvistetuin edellytyksin: ”Aigues”, ”Principauté d’Orange”.

Etiketissä on oltava Euroopan unionin SMM-tunnus, jos ilmaisu ”Indication géographique protégée” korvataan perinteisellä ilmaisulla ”Vin de pays”.

Linkki tuote-eritelmään

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-ea945faf-27fe-47a6-a65e-83dd7ff7fd05